

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM

SỐ 26 - THÁNG 3, 2026

ĐÓA SEN HOA

*Ngát Thơm, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ở! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGÀ

*Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa
Tinh anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ
Quê nhà nghìn dặm nước non
Vẫn chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam
Xin Nàng Thơ lật từng trang...*

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

TẬP THƠ VĂN HỌC CỎ THƠM

SỐ 26 - THÁNG 3, 2026

4. Nguyễn Phan Ngọc An
5. Ý Anh (Đỗ Tràng Mỹ Hạnh)
- 6-7. Trần Quốc Bảo – Virginia USA
8. Trần Đại Bản
9. Đỗ Bình - France
- 10-12. Mùi Quý Bồng
13. Nguyễn Thị Ngọc Dung
14. Ý Nhi (Nguyễn Thị Dung)
15. Nguyễn Thị Thanh Dương
16. Trường Đình - United Kingdom
17. Mạc Phương Đình
18. Ngô Văn Giai/ Phùng Trần/ Phan Trinh/ Bình Sơn
19. Đỗ Thị Minh Giang /Lý Hiểu
20. Tâm Minh Ngô Tằng Giao
- 21-22. Quang Hà
23. Phương Hoa
24. Lê Mỹ Hoàn
25. Vũ Hối
26. Thái Hưng (Phạm Gia Hưng)
- 27-28. Hoàng Hy
29. Phan Khâm/Lý Thy Dân
30. Phan Khâm / Tuệ Nga / Thủy Lâm Sinh
- 31-32. Hoàng Song Liêm
33. Như Liên /Quang Hà/ Hoàng Hy

34. Nguyễn Phú Long
35. Tuệ Nga
- 36-37. Cao Nguyên
38. Đăng Nguyên
39. Ý Nguyên
- 40-41. Cao My Nhân
- 42-43. Kim Oanh - Úc Châu
- 44-45. Donry Nguyễn
46. Hạ Thái (Trần Quốc Phiệt)
47. Nhất Phương
48. Thủy Lâm Synh
- 49-50. Thanh Thanh (Lê Xuân Nhuận)
51. Nguyễn Mây Thu - France
- 52-53. Minh Thúy Thành Nội
- 54-55. Y Thy (Võ Phú)
56. Thy Lệ Trang
57. Tạ Quang Tuấn
58. Hoa Văn (Ngô Văn Hòa)

CƠN BÃO MÙA XUÂN

Hoa lá mùa xuân đang thắm tươi
Dừa xanh ven biển khỏa môi cười
Tình lên cung nhạc trắng vờn nước
Tha thướt em về bến hẹn vui ...

Mây xám từ đâu khóa kín trời
Cuồng phong xô giạt lá hoa rơi
Nửa đời mộng tưởng hồn giông bão
Một kiếp u hoài dạ khó nguôi

Anh vẫn đi ôm mộng nước trời
Em còn kỷ niệm lệ chưa rơi
Quê hương yêu dấu xa vời vợi
Sóng vẫn theo bờ chốn biển khơi ...

Giông bão trong anh khiến ghen lời
Muôn ngàn mong nhớ bởi đôi nơi
Mơ ngày hạnh ngộ xanh hy vọng
Ta có nhau rồi... xuân nổi ngời ...

Em có anh rồi, gió bão thôi
Xuân thu ngà ngọc thắm làn môi
Nụ hôn thần thoại nhòa nhân ảnh
Cây cỏ thì thào...chuyện lứa đôi...

nguyễn phan ngọc an
xuân Bính Ngọ 2026

XUÂN ĐƠN CÔI

Đêm thao thức chờ trăng, trăng khuất nẻo
Giờ giao thừa đón pháo, pháo bay xa
Đây là đâu? nào có phải quê ta
Nhà vắng lạnh xuân buồn bao thế kỷ

Ta nhớ mẹ nhớ cha giờ đâu nhỉ
Người bỏ ta lạc nẻo giữa trần gian
Hình hài xưa muôn thuở dưới suối vàng
Mùa xuân đến ôi càng thêm hận tủi ...

Ta ngồi đây nhìn lên di ảnh cũ
Lệ ta rơi mờ nhạt những dòng thơ
Đời cô đơn nên ta vẫn hững hờ
Chẳng tha thiết xuân về nơi xứ lạnh

Nhớ năm xưa đời ta đâu bất hạnh
Bên mẹ cha nồng ấm buổi xuân về
Còn bây giờ sao trong dạ tái tê
Thương cha mẹ nơi mồ hoang lạnh lẽo !!!

Đêm rả rích tiếng côn trùng muôn nẻo
Ôi ... còn đâu hình dáng mẹ thân yêu
Và bước cha đi khắp khếnh những chiều
Chỉ còn lại niềm đau ta nhận lãnh ...

Chỉ còn gặp mẹ cha trên di ảnh
Trong giấc mơ lạnh lẽ giữa đêm thâu
Thì xuân ơi ...xuân có nghĩa gì đâu ?
Với những kẻ mồ côi ...không cha mẹ ...

nguyễn phan ngọc an
xuân Bính Ngọ 2026

Gừng cay...

Cầm nhánh gừng khô còn sót lại từ khi mua trước Tết để nấu nồi bún măng vịt ăn “xả xui” cuối năm, tôi ngắm nghía hai cái chồi xanh, cái dài cái ngắn, đang mọc lên rất xinh. Nhìn hướng mầm đâm lên tình tứ tạo thành chữ L, tôi nghĩ L for Love nên thấy vui vui. Giống theo mẹ, hay kiêng cử đầu năm nên khi tôi nhìn nhánh gừng khô ra mầm xanh, dấu hiệu của sự sống, tôi không vứt bỏ như mọi khi vì đó là điềm lành, không giữ lại là... xui!

Tôi tưới nước nhánh gừng và đặt nằm ngang trên khay sỏi trắng. Sỏi trắng tôi tượng trưng cho muối vì người ta hay nói *gừng cay muối mặn* mà, phải đi đôi với nhau cho có... tình! Nói tới tình, tới gừng muối, tôi nhớ tới một chuyện tình xưa, xưa đến vài chục năm.

Chuyện tình của chị họ tôi. Chị đám cưới, có mời cả người yêu cũ. Ngày cưới chị, chàng đến dự và tặng chị tôi món quà nhỏ. Tới mở quà của người yêu cũ, chị bật cười, nhưng miệng cười mà mắt ngấn nước, lòng nặng, vì... thấy thương! Chàng đau khổ tặng chị tôi một rổ nhỏ trong đó gói một nhánh gừng và nhúm muối hạt! Gói quà sao mà thâm thía quá! *Tay nâng chén muối, đĩa gừng, Gừng cay muối mặn, xin đừng quên nhau...* Hai năm trước gặp lại chị, nhân dịp chị đi du lịch sang Mỹ thăm bà con, tôi quên không hỏi người xưa của chị bây giờ ra sao, chắc cũng đùm đê con cháu như chị...

Đặt nằm ngang nên chồi gừng không giống chữ L for Love nữa. Bây giờ ở giữa lại thêm một mầm con, đâm ra có ba mầm lên dáng rất... thiền như cách cắm hoa của Nhật. Đầu năm tôi ngồi ngắm mãi không chán chậu gừng xinh xắn của mình, nhớ chuyện tình xưa làm câu thơ tặng chị.

*Gừng cay xanh lá đâm chồi
Mặn câu ca cũ ai ngồi nhớ nhau
Đậm đà cho tới ngàn sau
Ướp theo ngày tháng thấm màu mặn cay
Chị tôi bạc trắng lòng này.*

Ý Anh

Vero Beach, 02/26/2026

Kính Mừng Đức Mẹ Maria (*)

Kính mừng Đức Mẹ Maria

Trần nguồn ơn Chúa chói lòa cung thiên

Ba Ngôi phù trợ Mẹ hiền

Mẹ đầy phúc lạ, Trinh tuyền Nữ Vương

Mẹ sinh Con Một phi thường

Chúa Giêsu, Đấng yêu thương loài người

Thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời

Chúng con tội lỗi dâng lời cầu xin

Mẹ thương che chở giữ gìn

Giúp con, bền vững Đức Tin trọn đời

Khi sống, kính Chúa, yêu người

Đến khi chết được về nơi thiên đàng.

Amen

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

(*) AVE MARIA Bản Kinh tiếng Việt -

Kính Kính Mừng - Kính mừng Maria đầy ơn phúc, Đức Chúa Trời ở cùng Bà. Bà có phúc lạ hơn mọi người nữ, và Giêsu con lòng Bà gồm phúc lạ. Thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng con, là kẻ có tội, khi nay và trong giờ lâm tử. Amen.

- AVE MARIA Bản Kinh tiếng Anh -

Hail Mary, full of grace, the Lord is with thee. Blessed art thou among women, and blessed is the fruit of thy womb, Jesus. Holy Mary, Mother of God, pray for us sinners, now and in the hour of our death. Amen.

Kính Mừng Đức Mẹ Maria

<https://www.youtube.com/watch?v=edjJ3tFGky0>

Nhạc: **Franz Schubert** ~ Ave Maria, Thơ: **Trần Quốc Bảo** - Thực hiện: **Phạm Văn Tuấn**

Chúc Tuổi Chồng 96

Chúc mừng sinh nhật ông nhà tôi,
Mới đó, mà nay chín sáu rồi!
Thuở trước, ngày đêm lo trần mạt,
Bây giờ, sớm tối viết thơ thôi.
Tha hương, huynh đệ duy còn một,
Biệt xứ, vợ chồng vẫn đủ đôi.
Hạ bút làm thơ, tôi đọc trước,
Bài hay, thường rượu, tặng thêm mời!

Bạch Hường

Cám Ơn Bà

Thơ Đáp Họa

Cảm ơn bà, đã chúc mừng tôi,
Chín sáu, bà ơi!... lão quá rồi!
Thi phú đắm say, còn bịn rịn,
Lợi danh buông bỏ, hết lời thôi.
Túi thơ - bầu rượu, ta vui nhất,
Tóc bạc - răng long, mình đẹp đôi!
Nhờ vợ, thơ tôi thêm mắm muối.
Phu thê đồng âm, thiếu chi mời!

Trần Quốc Bảo

Tình Thơ Gửi Tuyết

" - Tuyết ơi!... Này tuyết yêu ơi!
Gặp em mỗi độ, tiết trời lập xuân'
Dáng hoa, như một thiên thần,
Từ trời bay xuống cõi trần thăm anh.

Em là tiên nữ hiền lành,
Xiêm y trắng phủ long lanh đất trời.
Yêu em... yêu đến tuyết vời!
Anh từng hạ bút, đậm lời yêu đương.

Nhưng... em ơi! Cõi vô thường...
Chuyện gì quá độ, là vương lấy sầu!
Miền Đông bão tuyết quá lâu,
Cao hơn hai feet, còn đâu tơ tình!

Hết rồi những nét đẹp xinh,
Cớ sao biến đổi dạng hình, khó coi?
Tuyết giờ hóa đá cả thôi,
Gây nên tai nạn xe hơi khắp đường!

Tới hàng trăm vụ tử thương!
Ai ngờ gieo rắc, tai ương kinh hoàng!
- Thôi em trở lại thiên đàng,
Sang Năm về, nhớ... nhẹ nhàng nghe em! -"

Cầu Trời, nắng ấm bừng lên,
Cho tan hết tuyết, khắp miền Trung Đông!

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

CHIẾN MÃ THỜI TAM QUỐC - Trần Đại Bản

Nhân dịp xuân Bính Ngọ, nhớ lại thời trẻ tôi thường đọc những trang sử hào hùng của thời Tam Quốc, người đời thường nhắc đến các anh hùng như Lữ Bố, Quan Vũ, Triệu Vân hay Tào Tháo. Nhưng bên cạnh những vị tướng ấy còn có những chiến mã phi thường đã cùng chủ nhân xông pha giữa khói lửa chiến trường, sống chết bên nhau.

Nổi tiếng nhất là Xích Thố, con ngựa lông đỏ như lửa, chạy ngàn dặm một ngày.

Người xưa từng nói “Nhân trung Lữ Bố, mã trung Xích Thố”. Khi Quan Vũ được ban Xích Thố, chiến mã ấy đã cống Ông vượt qua bao trận mạc, để rồi khi Quan Vũ mất, nó bỏ ăn mà chết như giữ trọn tình nghĩa trung.

Tuyệt Ảnh, chiến mã của Tào Tháo, nhanh đến mức bóng cũng không theo kịp. Trong một trận

phục kích, dù trúng nhiều mũi tên, nó vẫn gắng sức đưa chủ thoát khỏi vòng vây rồi ngã xuống chiến trường.

Đích Lư, con ngựa của Lưu Bị lại gắn với câu chuyện vượt suối Đàn Khê. Trong phút sinh tử, con ngựa đã tung mình, nhảy qua dòng nước rộng, cứu mạng chủ nhân.

Những chiến mã ấy không biết nói, nhưng trong tâm tưởng người đời, chúng vẫn mang khí phách của bậc anh hùng. Vó ngựa đã lùi xa theo thời gian, nhưng hình ảnh chiến mã tung vó trong thời loạn thế vẫn còn vang vọng trong sử sách vẫn còn ghi.

Sau đây là bài thơ họa về đề tài CHIẾN MÃ THỜI TAM QUỐC nhân dịp xuân Bính Ngọ năm nay, thân kính gửi đến quý văn thi hữu cùng thưởng thức:

**Xuân về Bính Ngọ trời thanh,
Gió Xuân gọi chuyện sử xanh tuổi nào.
Ba phân thiên hạ binh đao,
Sa trường vó ngựa lao xao bụi hồng.
Xích Thố lửa đỏ như đồng,
Quan Công vượt núi qua sông dặm dài.
Đích Lư một bước trung hoài,
Đàn Khê nhảy vượt cứu người thoát nguy.
Tuyệt Ảnh tên bắn đầy chì,
Vẫn đưa Tào Tháo ra đi khỏi vòng.
Ngàn năm gió bụi còn mong,
Vó câu như vẫn vang trong đất trời.
Xuân nay chén rượu bên đời,
Nhớ đời chiến mã một thời oai phong.
Thời gian dâu bể mệnh mờ,
Khí thiêng sông núi vẫn còn trong Xuân.**

yêu nữ

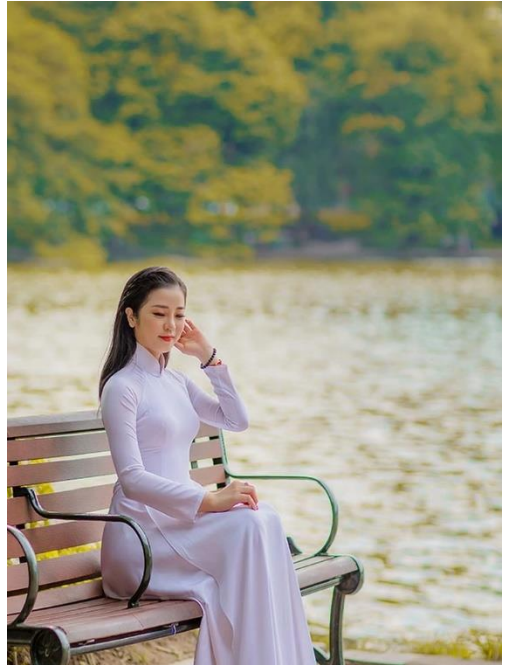
Ta viết cho em mấy vần thơ,
Mà lòng ta chết tự bao giờ
Suy tư thoi thóp vẫn theo gió
Hình bóng chiều xưa vẫn dật dờ!
Em hiện về đây như ước mơ
Ôi loài yêu nữ của mong chờ.
Sao em im lặng nhìn ta thế?
Chẳng lẽ tìm nhau lại hững hờ!
Hãy lại gần ta trong phút giây,
Cho ta ôm trọn cánh tay này
Khẽ ru ta ngủ lời ân ái,
Kẻo sớm mai về giấc mộng bay!
Em dấu cùng ta rẽ lối về,
Sao hồn ta vẫn mãi đắm mê?
Cho dòng nhung nhớ thành khô héo
Để khối tình vương buổi hẹn thề!

Đỗ Bình

bến lạnh thiên đường

Chiều tà nắng ngả vương màu nhớ
Thu nửa chờ nhau vàng giấc mơ!
Em sóng biếc ngàn trùng xa bến cũ?
Ta suốt đời rong ruổi vô bờ.
Về đâu hồi cánh chim huyền thoại?
Xin một lần dừng hẹn kiếp mai.
Được thấy em hôn khép nỗi sầu
Cho hoa mộng vỡ về ân ái.
Nắng nghiêng phố nắng ngủ bên đường
Mây viễn du mây bay lạc hướng.
Em thánh nữ yêu ma huyền hoặc?
Người năm xưa mỗi gót tha hương
Em thành đá hồn ta nào hiểu!
Bến hoang hôn trầm khuất tịch liêu.
Dòng sông chảy rã hai mù lối
Tình phơi pha hạt lẩn sương chiều.

Đỗ Bình

HÃY NÓI VỚI EM

Em không biết nói gì nữa với Anh
Em không tìm được những chữ, những lời
Những câu nói cho Anh nở nụ cười,
Những chữ, những lời làm Anh thích thú.
Biết bao lần em muốn viết (em nhớ)
Cho Anh. Bao lần em đã cong lưng
Để sống lại những kỷ niệm chúng mình.
Em còn cả vuốt ve làn da Anh nữa.
Anh, nói với em, nhìn em, Anh hãy.
Em không biết cách nào nữa yêu Anh.
Cách nào nữa giữ Anh lại cho mình.
Nói với em đi Anh, Anh hãy nói.
Vì sao yêu Anh, em không biết nữa.
Sao em còn vẫn tiếp tục, tại sao?
Anh vẫn đó, nhưng xa cách biết bao.
Em không hiểu sao em còn theo đuổi
Cuộc tình đã đi vào giai đoạn cuối.
Em chỉ còn biết gánh chịu khổ đau

Một mình em ôm trọn vẹn nỗi sầu.
Nhưng, Anh, em biết em đâu có thể
Dừng bước chân lại và mặc kệ
Không thềm đếm xỉa đến những nỗi trôi.
Phải sống sót, bước thêm bước nữa thôi.
Để tất cả những trôi dạt ngừng lại.
Những khoảnh khắc rồi mãi mãi tan đi
Anh, hãy nói gì với em, Anh nha
Hãy nhìn em, nhìn em đi, Anh nhé.
Em không biết yêu Anh thế nào nữa.
Làm cách nào để vẫn giữ được Anh.
Anh, Anh nói gì với em đi Anh.
Hãy nhìn em, hãy nhìn em Anh nhé
Cuộc sống mà chúng ta mơ ước đó
Cuộc sống mới vừa khởi sự đây thôi.
Anh, Anh hãy ban cho em đôi lời
Một vài tiếng ngắn gọn thôi, cũng được.
Hãy cho em biết, tất cả đã hết
Và em sẽ phải dứt áo ra đi
Ôi, Anh nói với em đi, Anh ơi.
Hãy nói với em đôi lời, Anh nhé,
Hãy nhìn em, nhìn em như ngày ấy.
Ôi, Anh yêu dấu, hãy nhìn em đây
Hãy nhìn em, nhìn em đây, anh nhé!

Mùi Quý Bồng (phóng tác)

Parle-moi

<https://dai.ly/x80mjy>

Je ne sais plus comment te dire
Je ne trouve plus les mots
Ces mots qui te faisaient rire
Et ceux que tu trouvais beaux
J'ai tant de fois voulu t'écrire
Et tant de fois courbé le dos
Pour revivre nos souvenirs
J'ai même aussi frôlé ta peau
Oh, dis-moi
Regarde-moi
Je ne sais plus comment t'aimer
Ni comment te garder
Parle-moi
Parle-moi
Je ne sais plus pourquoi t'aimer
Ni pourquoi continuer
Tu es là
Mais tu es si loin
De moi
Je ne sais plus comment poursuivre
Cet amour qui n'en est plus

Je ne sais plus que souffrir
Souffrir autant que j'y ai cru
Mais je sais qu'il me faut survivre
Et avancer un pas de plus
Pour qu'enfin cesse la dérive
Des moments à jamais perdus
Oh, dis-moi
Regarde-moi
Je ne sais plus comment t'aimer
Ni comment te garder
Oh, dis-moi
Regarde-moi
Y a la vie dont on rêvait
Celle qui commençait
Oh, parle-moi
Oh, parle-moi
Je ne sais plus pourquoi t'aimer
Ni comment continuer
Oh, dis-moi
Oh, dis-moi
Dis-moi, si tout est terminé
Si je dois m'en aller
Oh, parle-moi
Oh, parle-moi
Regarde-moi
Oh
Oh-oh-oh
Regarde-moi
Regarde-moi
Regarde-moi

Isabelle Boulay

Tranh: Mùi Quý Bồng

THƠ NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

XUÂN CỎ THƠM

Chúng ta lại gặp đây rồi
Bình an, vui khỏe đẹp trời Cỏ Thơm
Mưa phùn Xuân ấm áp hơn
Anh chào chị hỏi cảm ơn ngọt ngào
Nụ cười em thắm hoa đào
Lời vàng ý ngọc dạt dào đặc san
Thơ ngâm quuyến quuyến sáo đàn
Hát ca nhạc nhả âm vang tiếng lòng
Ra về sẽ nhớ sẽ mong
Ngày họp mặt tới lại trông ngóng chờ
Báo mới phong phú văn thơ
Cỏ Thơm, Cỏ Thơm FOREVER ...
tuyệt vời...

Sonny Senser's photo

TÂM TÌNH MÙA XUÂN

Từ Hè năm trước hoang mang,
Nắng trưa muốn khép đôi hàng mi thưa
Đường vào ngõ nhỏ lu mờ
Tưởng ngày đã tới thần thơ hết rồi
Năm nay chồng chất tuổi đời
Tuyết rơi băng giá tuyết vùi thêm cao
Trời còn cho bước nghiêng chao
Cỏ Thơm đánh thức lao xao trong vườn
Cây cảnh cỏ thụ gắng vươn
Hoa xuân đua nở ngát hương muôn màu
Tương lai sách báo cùng nhau
Sánh vai Bính Ngọc phi mau thư hùng
Thơ văn ca hát tưng bừng
Cỏ Thơm họp mặt chào mừng mùa xuân.

Thuy Senser's photo

NGƯỜI TÌNH MỘT ĐỜI

*Hạnh phúc thay hạnh phúc thay
Người tình một đời ngày ngày chung đôi.
Xuân xanh hạ đỏ thu vàng
Ngắm hoa dạo biển đón rừng lá phong*

*Đông về tuyết phủ trắng đường
Chung ly rượu ấm lạnh lòng xá chi
Vui buồn chia sẻ cùng nhau
Tháng ngày nồng ấm thương yêu dịu dàng*

*Giao thừa cúng đón Xuân sang
Con đến chúc Tết, cháu mừng tuổi vui
Lễ Tết mong cháu nhớ ngày
Phong đổ cho bé nụ cười thật xinh*

*Rồi thì ta lại cùng ta
Trông hoa cắt cỏ ngày già qua mau
Chỉ còn ước nguyện sau cùng
Xuống tàu cùng chuyển về vùng thiên thu.*

Ý Nhi Nguyễn Thị Dung

DÙ THẬT HAY MƠ

Đêm qua em mơ thấy anh về,
Sao lại về một buổi chiều mưa?
Bàn tay anh em chưa kịp nắm,
Anh đã vội tan vào gió đưa.
Em chỉ thấy đôi mắt anh nghiêm,
Đôi mắt lạnh như gió ngoài hiên,
Bao lâu rồi vẫn không thay đổi,
Với em, anh vô tình, dừng dừng.
Em chỉ thấy gương mặt anh hiền,
Dù đã trải qua bao trầm luân,
Anh và em không thể là một,
Anh là ban ngày, em là đêm..
Đêm qua em mơ thấy anh về,
Sao lại về một chiều sương mù?
Em chưa kịp nói lời thương nhớ,
Anh đã vội tan vào âm u.
Em chỉ thấy đôi vai muộn phiền,
Anh đã trải qua bao cuộc tình?
Ước gì được một lần nương tựa,
Ước gì vai anh nặng tình em.
Em chỉ thấy dáng anh hao gầy,
Hững hờ với em như bóng mây,
Em mất anh giữa cuộc đời rộng,
Anh bây giờ đã thuộc về ai?
Em biết, em không là người thương,
Chắc gì em được là tri âm?
Trong lòng em bao lần thất vọng,
Nhưng suốt đời em muốn yêu anh.
Dù thật ngoài đời hay trong mơ,
Tình của em là gió nghịch mùa,
Chúng ta không bao giờ gần lại,
Không thể nối liền khoảng cách kia..

Nguyễn Thị Thanh Dương

TÌNH TRI KỶ (Từ bài thơ "Tâm Tình" và "Tri Kỷ" của Kiều Phong)

Bá Nha, Tử Kỳ là tình tri kỷ,
Một lần nghe đàn mà hiểu lòng nhau,
Tri kỷ của tôi. Bạn ở nơi đâu?
Khi lòng người là đổi thay dâu bể.

Tôi cũng từng mơ một người tri kỷ,
Đi bên tôi như ngọn gió cùng chiều,
Một chân tình dù chẳng phải là yêu
Vẫn nghe được nhịp tim mình trần trở.

Để khi tôi ướt lòng vì mưa gió
Hay nắng về lòng nhẹ nhẹ mây trôi
Bạn sẽ là người chia sẻ cùng tôi
Điều nhỏ nhoi hai chúng ta cùng hiểu

Khi lòng băng khuâng cho tôi được gởi,
Tiếng thở dài dù chẳng có lý do,
Tâm sự với người tôi bớt bơ vơ,
Người là sao khuya tôi là nguyệt tận.

Người là biển cả khi tôi là sóng,
Vui yên bình cùng đau khổ phong ba,
Khi tôi lạc đường lữ khách đường xa
Người là quán trọ bên đường thân mến.

Chạnh lòng giùm tôi những giọt nước mắt,
Lỡ tôi buồn dù một chuyện vu vơ,
Lỡ tôi buồn vì tuyệt vọng (đôi khi),
Tình tri kỷ chung nỗi sầu nhân thế.

Ai sẽ lắng nghe những điều tôi kể
Biết tìm ai tin cậy để trao tay,
Giữa hàng triệu người trên thế gian này,
Không dễ tìm được một người tri kỷ.

Nguyễn Thị Thanh Dương

mai con về thăm lại Sài Gòn xưa
ru nổi niềm trên khuôn vồng, đông đưa
mà chồng chèo tiếng ầu ơ mẹ khóc
ướt lệ dòng, ký ức đổ trong mưa

con trốn chạy lúc heo may, miệt mài
bỏ quê mình, bỏ cả tiếng ve say
đi mòn mỏi, tìm đôi chân chống gậy
trên mái thuyền thoi thóp, cuối hình hài

ôi vết nhon, sợi hần giữa trán nhăn
xứ lạ Người, tìm thờ đã cạn cần
ta biệt nhòa dưới đất mù cam lạng
dấu nụ cười trên giấc lịm, ân cần

chiều để nhớ, nhìn nắng đuổi hai tay
khô khốc đọng, từng giọt trên mắt cay
con lấm lét, chen vào lòng mộ cũ
mẹ gùi lưng, rung rức ngón gầy vai

ta xa nhà đã quá năm mươi năm
địa đàng loăng vãng giàn giụa, trầm ngâm
râu bạc tuổi cũng biến hình, bụi gió
thổi siết lòng, ráo riết ai về thăm

lớp hoài niệm, sân trường dĩ vãng xưa
thuở Sài Gòn dịu nắng, tiếng chiều khua
xin chấp tạ, làm chiếc thân gió vãng
núi chung vầy cùng quê mẹ, bốn mùa

cha cúi xuống, gởi lên đất mịt mừng
mẹ ngẩng trời im lắng, mảnh cát vun
cõi gió rong, con đếm vàng lá rụng
lời tha hương, mắt hoen đỏ chạnh chùng

biển lệ tuôn, đuổi mình vào ấu thơ
vỗ chiêm bao mà ta mãi mong chờ
làm cánh chim Sài Gòn xưa, dốc tuổi
con trở về, ấp ủ lại giấc mơ.

Trường Đình UK

- viết chiều ngày 27 tháng 2 năm 2026

Biển lệ tuôn, đuổi mình vào ấu thơ
Vỗ chiêm bao mà ta mãi mong chờ
làm cánh chim Sài Gòn xưa, dốc tuổi
con trở về, ấp ủ lại giấc mơ

BÓNG NHỎ

*Em về bỏ lại trăng năm cũ
nửa cốc cà phê, một nửa đêm
mòn gót mười năm khuya tịch mịch
giọt sương pha giọt lệ bên thềm*

*bao mùa chia biệt, sầu hiu hắt
một gánh cô đơn quăng xuống đời
rao bán với niềm đau bỏ ngõ
đường dài bóng nhỏ cũng buông trôi*

*vẫn tưởng trăm năm không gặp lại
nghìn trùng dấu cũ bước song song
xa xôi người vẫn đi muôn dặm
để ướt chùng thêm một tác lòng*

*Em về như thể mưa ngoài giậu
con đé thềm hoang cất giọng buồn
không phải chia ly, không tiễn biệt
ai người thao thức với đêm sương!*

mặc phương đình

CHÚC XUÂN

(Tặng Hội Người Già Richmond, Virginia)

Đầu năm đi họp hội người già,
Đổi ẩm hàn huyên thưởng thức trà.
Thân hữu kết tình luôn gắn bó,
Cộng đồng dệt mối sống hài hoà.
Mừng Xuân Bính Ngọ vang lời hát,
Đón tuổi cao niên cất tiếng ca.
Cầu chúc mọi nhà vui hưởng thọ,
An khang hạnh phúc đến toàn gia.

Ngô Văn Giai

Richmond, February 21/2026

(Xuân Bính Ngọ)

Bài hoạ 01

MỪNG XUÂN

Năm mới hân hoan trẻ tới già,
Nêu cao, bánh mứt, rượu, hoa, trà.
Cháu con, dâu rể vui sum họp,
Dòng tộc, anh em sống thuận hòa.
Mở hội mừng Xuân lân múa nhảy,
Kết đoàn nghinh Tết trống đờn ca.
Thành công Mã đáo xin đa tạ,
Phước Thọ Phật Trời đến tại gia.

Phùng Trần

Illinois - February 22/2026

(Xuân Bính Ngọ)

Bài hoạ 02

XUÂN CHÚC

Vui Xuân không nghĩ tới mình già
Chẳng thiếu hoa tươi, bánh, rượu, trà
Ngày Tết, cháu con về tụ họp
Gái trai nội, ngoại sống hiền hòa
Trong làng, lễ hội đông người dự
Ngoài phố, công viên rộn nhạc ca
Cầu chúc mọi nhà năm Bính Ngọ
An khang, Phước Lộc khắp tư gia.

Phan Trinh

February 23/2026

Bài hoạ 03

LỜI CHÚC ĐẦU NĂM

Rôm rả tiếng cười trẻ lẫn già,
Lệ làng nghi ngút khói hương trà.
Phường trên mở hội mừng Xuân đến,
Phố dưới nhập đoàn trỗi nhạc hòa.
Dịp tết sum vầy vui nhộn nhịp,
Ba ngày đoàn tụ hát hò ca.
Tân niên Bính Ngọ xin cầu chúc,
Thịnh vượng an khang khắp quốc gia.

Bình Sơn

MÙA XUÂN NÚI QUẾ

Bom cày chân Đá Tịnh
Pháo dập đỉnh Dương kiều
Bão lửa hú kinh dị
Lùng mù xác hỏa thiêu
Chiều buồn vang tiếng quạ
Xuân đến trong tiêu điều
Cạn kiệt dòng sông chết
Cây tàn bóng đổ xiêu.

Lý Hiểu

Niềm Suy Tư

*Gió bay tà áo qua cầu
Nón che làn tóc để sầu cho ai
Áo xưa giờ đã nhạt phai
Tâm tư vọng nhớ thương hoài dáng xưa
Quê hương còn những hàng dừa
Nước dâng soi bóng nắng trưa ấm nồng
Ngày nào lệ nhỏ trên sông
Nỗi lòng tâm sự mênh mông đất trời
Chia ly thuyền đã ra khơi
Đường xưa xa khuất nửa vời thế gian
Ruộng nương xanh biếc ngút ngàn
Sông dài bến vắng đò ngang tiêu điều
...Ngày về bóng ngã liêu xiêu
Thâm trầm ký ức nhớ nhiều xuân xanh
Mộng hồng đẹp áo thiên thanh
Một thời tươi thắm cũng đành lãng quên.*

ĐT Minh Giang

NHỚ XUÂN ĐÀ LẠT

*Xuân đến rồi đây, tóc bạc thêm
Bạc theo sương tuyết nhẹ vương thêm
Chẳng còn bạn quý bên trà rượu
Chỉ có thơ suông với luật niêm
Cảnh cũ chập chờn hồn cố quận
Người xưa thấp thoáng giấc cô miên
Lìa xa phố núi, đời phiêu bạt
Cõi thế rong chơi bước lạng êm.*

Tâm Minh Ngô Tăng Giao

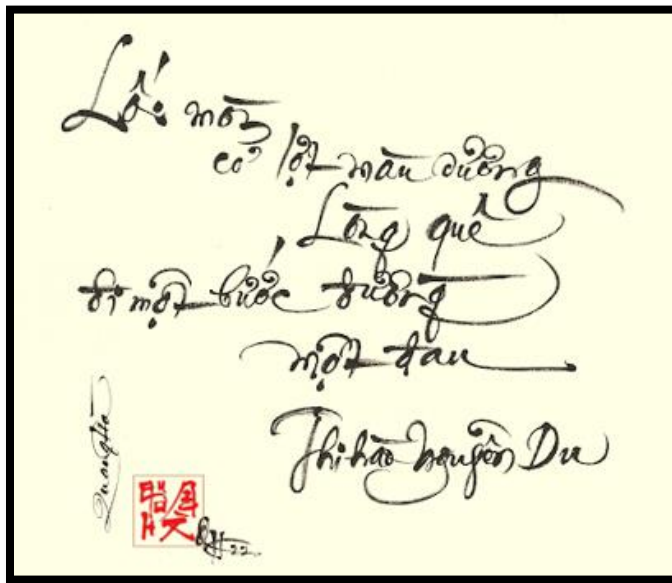

KHÔNG GIÀ

*Cuộc đời nào gọn chút phong ba
Xuân tới riêng ta hưởng tuổi già
Đàn gảy du dương nghe vẫn rõ
Cờ đi lanh lợi nghĩ còn ra
Khách thơ xướng họa luôn hào hứng
Bạn rượu chuốc mời mãi thiết tha
An lạc thân tâm nhờ Phật độ
Ô hay mình trẻ mãi không già?*

Tâm Minh Ngô Tăng Giao

Thơ: **Nguyễn Du** – Thư pháp: **Quang Hà**

CON VỀ

Con về thăm lại Mẹ hiền
Bao năm chất chứa nỗi niềm nhớ thương
Lưng còng tóc bạc như sương
Đón con trước ngõ bên đường cái quan
Mừng vui giây phút hân hoan
Vẫn nghe nhịp bước thời gian ngậm ngùi...

Con về Mẹ đã đi rồi
Nấp quan đây kín, tìm Người nơi đâu!
Âm dương cách một biển sâu
Lòng con với một niềm đau tận cùng!
Nhìn lên cuộn cuộn hương trầm
Lung linh ảnh Mẹ, bình bồng khói nhang

Con về lần cuối đưa tang
Những vành khăn trắng nghĩa trang lạnh lùng!...

Quang Hà

Những vần thơ viết vội trên đường của Quang Hà

1.

Cà phê ngồi quán Sài Gòn
Nhâm nhi ngậm đắng thả hồn về đầu
Năm mươi tư năm trước, sau
Giọt cà phê, ánh mắt nâu nhớ người.
29/1/2026

2.

Qua Phan Rang nắng nhuộm vàng
Hai bên đá lở vết chàm sườn non
Thanh Long trùng điệp ruộng vườn
Đàn bò trốn nắng bên đường ngủ say.

3.

Dừng xe khách xuống nơi này
Com niêu, cà pháo đĩa đầy mắm tương
Cá tôm nghe cũng đã thường
Tìm trong vị cũ mùi hương quê nhà.
1/2/2026

4.

Lỗi Hẹn
Nha Trang thành phố biển
khuất sau rừng núi xanh
Đồng Đế trời kỷ niệm
Không ghé về sao anh?
Xe băng đường cao tốc
Vật mưa chiều qua nhanh
Phải nàng Tiên nhỏ lệ
trách người đi đoạn đành...!
2/2/2026

5.

Qua đèo tiếp Phú Yên mưa
Buồn nay Đăclak buồn xưa Tuy Hoà
Cầu Đà Rằng ánh điện loà
Mưa qua khung kính nhật nhòa bóng đêm.

6.

Xe qua thị trấn sông Cầu
Dưới chân đèo Nại sáng màu biển đêm
Lung linh bóng nước ánh đèn
Đầm Cù Mông sóng ru thuyền ngủ say
Quy Nhơn phổ biến là đây
Mời khách ghé lại ít ngày dạo chơi.
3/2/2026

7.

Bắc Bình Định xứ Tam Quan
Dừa xanh bát ngát gió ngàn lá đưa
Nhớ về thằng bạn thuở xưa
Vùi thân chiến địa tuổi vừa biết yêu!

8.

Vẫn là biển giáp với rừng
Nhà thưa, cây cối um tùm sát bên
Nơi đây địa phận Sa Huỳnh
Cái tên nghe chột giệt mình tưởng đâu...
3/2/2026

9.

Cháu về thăm quê nội
Cha mẹ bỗng trên tay
Khi vừa 6 tháng tuổi
Cháu mừng vui suốt ngày
Cháu về thăm quê ngoại
Nói dài thêm cánh bay
Từ Quy Nhơn ra Huế
Vui hồng đôi má hây
Những tấm hình biết nói
Kể cháu nghe sau này.
15/2/2026

MỪNG XUÂN VĂN HỌC CỎ THƠM

Tháng Ba thời tiết đón Xuân nồng
Nắng tỏa đầy trời mây trải bông
VĂN HỌC còn đưa hương bằng lãng
CỎ THƠM đà lướt cánh phiêu bông
Tao nhân chấp bút đùa quân tử
Mặc khách đề thơ ghẹo má hồng
Rộn rã đông tây dương thấy hội
Năm này “Mã đáo” chúc thành công.

Phượng Hoa

Xuân Bính Ngọ - 2026

CHÀO XUÂN BÌNH NGỌ

(Bát điệp XUÂN)

Chào mừng Bính Ngọ **XUÂN** tươi
Trời **XUÂN** hoa nở rạng ngời muôn phương
Cỏ Thơm **XUÂN** thắm đầy vườn
Hào quang Văn Học **XUÂN** vương ánh hồng
Áp e **XUÂN** ngại mở lòng
Từ trong **XUÂN** mỗi tâm đồng đã trao
Tình **XUÂN** dào dạt xiết bao
Hằng mong nâng chén rượu đào cùng **XUÂN**.

Phượng Hoa

Xuân Bính Ngọ 2026

MÙA XUÂN NÀY

Tôi muốn Xuân này lại thấy tôi
Đứng bên cửa sổ ngắm mây trời
Dấu bao ngày cũ bên hiên cửa
Để nghe lòng rộn những xuân xao
Để nghe gió sớm vào trong ngực
Thở những hương trời theo lá bay
Thở những xuân xanh nghe rạo rức
Những lao xao rừng lá mây ngàn
Tôi muốn thấy Xuân mưa lệ đã
Dòng lệ âm thầm đã bao lâu
Đã lạnh tan hồn tôi một thuở
Khát khao mưa như mỗi tình đầu
Anh về giữa kinh thành mưa bụi
Và tóc tôi ướt cả thanh xuân
Tôi đã nghe khởi thuốc bay dần
Những áng mây hoàng hôn hoang dại
Tôi muốn thấy hồn tôi trong lá
Mai anh đi bắt ngát mây trời
Tôi con chim nhỏ rơi dòng lệ
Dòng lệ buồn như tuyết hôm nay
Tôi muốn thấy tôi chiều nương rẫy
Cánh đồng bắt tận tựa sương sa
Tôi chìm trong núi ngàn lất phất
Cuối đông về mai nở vàng hoa
Cội nguồn tôi đứng ngày hôm ấy
Mưa xuân bùng nổ ngát hôm qua.

Lê Mỹ Hoàn 1/2025

LỄ TÌNH NHÂN

Hôm nay Lễ Tình Nhân
Là ngày em mong đợi
Qua bao nhiêu lâu rồi
Một bó hoa rất nhỏ

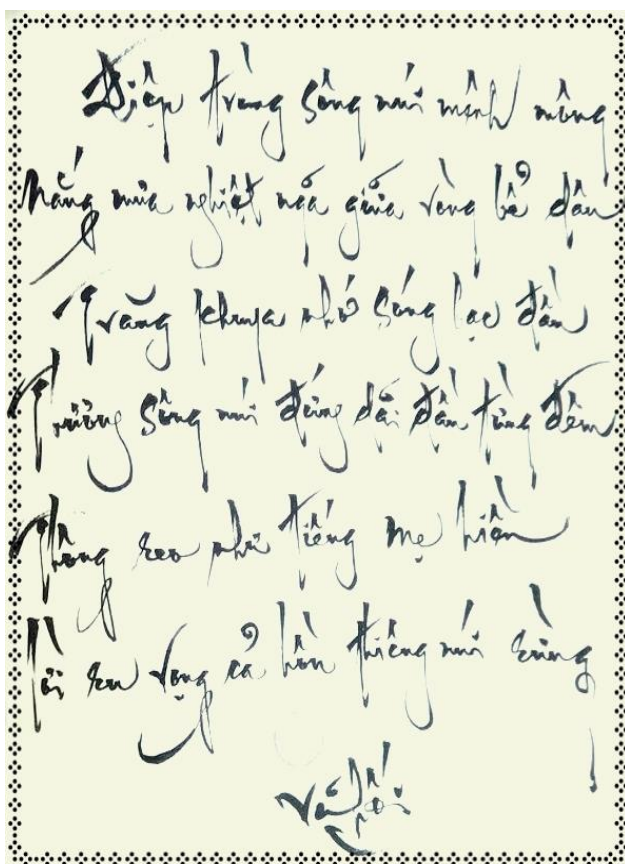
Hương thơm nhiều ngây ngất
Vị ngọt của tình yêu
Mà mỗi khi buổi chiều
Anh gửi về trong gió

Em làm sao đếm được
Có bao nhiêu nụ hôn
Trên những bông hồng đỏ
Bên quây hoa rục rờ

Nhưng sao vẫn lặng im
Một nỗi buồn rạn vỡ
Trên đôi vai em gầy
Buổi chiều như hơi thở

Đã qua rồi mùa Xuân
Cho một ngày mong đợi
Đã qua tháng Hai buồn
Con tim còn thao thức.

Lê Mỹ Hoàn 2/14/2026

Thơ & thư họa: **VŨ HỐI**

TÌNH XUÂN

*Tình Xuân hồng thắm gọi Em
Bao ngày băng giá đêm đen một mình
Đôi ta như bóng với hình
Sáu mươi năm lẻ ân tình đôi ta.*

*Thời gian thắm thoát trôi qua
Bao năm viễn xứ thiết tha mong chờ
Đại dương cách trở đôi bờ
Tuổi Xuân ngày đó đâu ngờ qua đi*

*Sài Gòn bịn rịn chia ly
Quê hương thương nhớ mỗi khi Xuân về!
Lòng luôn giữ vững lời thề
Vinh quy bái tổ để huê sánh vai.*

*Cuộc đời sương khổ trần ai
Làm sao biết được tương lai thế nào?
Khóc thương bao triệu đồng bào
Tan đàn sẻ nhé lệ trào biển Đông!*

*Đất trời bỗng nổi bão giông
Nhà tan cửa nát tay không đói nghèo!
Lặng thảng những cánh bèo
Băng rừng vượt biển qua đèo ra đi.*

*Ơn Trời hết cảnh chia ly
Gia đình đoàn tụ còn chi vui bằng
Đêm xuân Bình Ngọ tung tăng
Kề vai sánh bước ngắm trăng sáng ngời.*

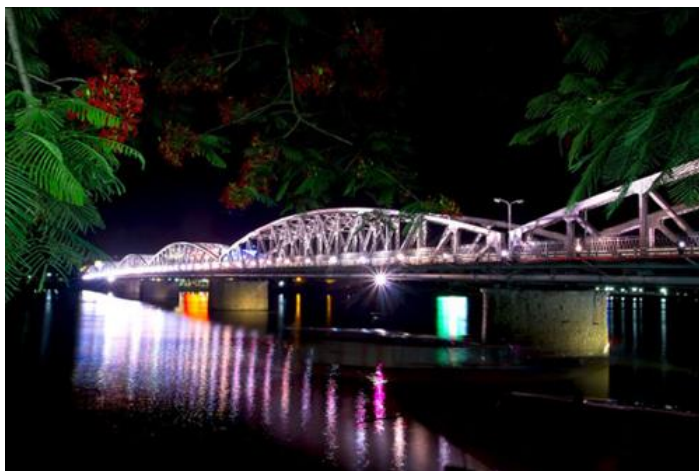
Thái Hưng/PGH

Mơ Về

Đêm lạnh đèn vàng sương chưa tắt
Khu phố xưa hiu hắt buồn tênh.
Bước chân lữ khách lênh đênh
Vai mang quá khứ gập ghềnh nẻo mưa...
Hột dài hột ngắn lựa thưa
Em chừ đâu nhỉ, dấu xưa chẳng còn.
Hồn thêm uớt lối mòn năm tháng
Gót lẫm du sỏi đá chồn chân
Quay về thăm chốn thương thân
Thời gian hủy phá, phong vân phủ phàng.
Quê giấu lệ mi tràn thống khu
Đất chôn nhau loang lổ thương đau,
Còn ai dựa cửa chờ nhau,
Còn ai trông ngóng giang đầu đợi ai!
Cầu xưa vẫn mười hai nhịp trắng
Soi giòng sông cay đắng buồn thiu
Người về buồn hắt buồn hiu
Như kẻ xa lạ cô liêu đất người.
Nhớ xưa tuổi đôi mươi son trẻ

Ngày đạp xe rong ruổi đến trường,
Trên cầu áo trắng thân thương,
Dưới cầu ngang dọc đò đưa đôi bờ.
Em vội vã che hờ nón lá
Tóc bông bênh lỏa xỏa bờ vai
Nghiêng nghiêng tia sáng ban mai
Tô lên môi má tóc cài nắn hoa.
Em gái Huế hiền hòa dệt mộng
Mơ anh hùng hiểu rộng tài cao
Ngựa xe thẳng cổng đi vào
Quỳ bên chân ngọc tao khang đưa lời...
Bao năm đã mấy thời thay đổi
Đêm chỉ còn bóng tối vây quanh.
Đèn đêm đom đóm chòng chênh
Trăng khuya câm lặng ngậm vành thiên thu.
Mơ về lạc bước miền du...

Githéa Hoàng Hy, Sơ đông 2026

Bốn Mùa Tiềm Thức

Đông tô trắng xóa khắp nơi nơi
Bão tuyết tung bay mọi góc trời,
Co rúm đầu non mây lạnh cóng
Lóc lẩn ngọn cỏ lá tươi bời,
Con chim xù cánh im tiếng hót
Cành trúc uốn mình tải mộng mơ.
Chiều xuống còn ai trên nẻo vắng
Còn ai tri kỷ để mong chờ?

Xuân đem muôn sắc luống mong chờ
Khơi động lòng người vạn ý thơ.
Nở nụ cành mai vàng mộng寐
Khai hoa nhánh buổi trắng màng mơ
Giăng ngang mây lụa trời trong vắt
Thánh thót yến oanh giọng đại khờ,
Trẻ lại tâm già ngày tháng cũ
Cùng ai tóc gió chạm hồn thơ

Hè về lẳng đặng gió giăng tơ
Dưới nắng song đôi bước vu vơ.
Không phần má tươi màu hồng pháo
Chẳng son em đẹp tựa bài thơ.
Đường ngoài xe cộ như ngưng chạy
Tâm nội phong ba cứ chực chờ...
Cánh phượng ngày xưa rung ánh hạ
Tha phương tìm lại chút tình mơ

Thu về lá chuyển sắc vàng mơ,
Màu các tao nhân mãi đợi chờ.
Gió đã hắt hiu thoang thoang lạnh
Cây chừ gượng ghịu khằng khiu trợ.
Nỗi buồn vô cớ từ đâu đến
Niềm nhớ không tên lượn lờ.
Cứ mỗi lần thu về lại nhớ
Người xưa xa quá thừa hoang sơ.

Githéa Hoàng Hy

Sơ đông 2026

XUÂN... GỌI THIÊN THU

Ta gọi thiên thu rót rượu đầy
Hồ trường nốc cạn giấc cuồng say
Sáu mươi năm lẻ, ta còn mộng
Xuân đang về trong hơi heo may?

LÝ THY DÂN

NGỰA VỀ... RƯỢU RÓT

Họa

*Cánh bướm chao nghiêng ly rượu đầy
Hoa cười ta đã ngẩn ngơ say
Áo em trắng nõn... thơm bông bưởi
Xuân đến, Ngộ về, ngựa gặp may*

*Rượu xuân em cứ rót cho đầy
Đừng ngại tràn ly, ta chẳng say
Ray rút mùi hương... đêm diệu vợi
Em cười hạnh ngộ hiếm cơ may..*

*Ngà nghiêng ly cạn, tiếp ly đầy
Chén tạc, chén thù, say, tỉnh, say!
Lưu lạc cuộc đời ra tám hướng
Ở nơi nào nhớ gió heo may...*

PHAN KHÂM

TRẮNG BỜ HOA

Đón Xuân thơ thả Trắng Bờ Hoa
Lòng vẫn hướng dương một bến nhà
Đào thắm viễn phương Mơ Tết cũ
Mai tươi trích địa Nhớ Vườn xa
Hương chiều bằng lãng...Chiều Xuân Muộn
Cánh mộng chập chờn! Cánh Mộng Qua!
Lạc Phố gieo vãi ai vọng tường
Tình Quê vời vợi... Mấy Giang Hà.

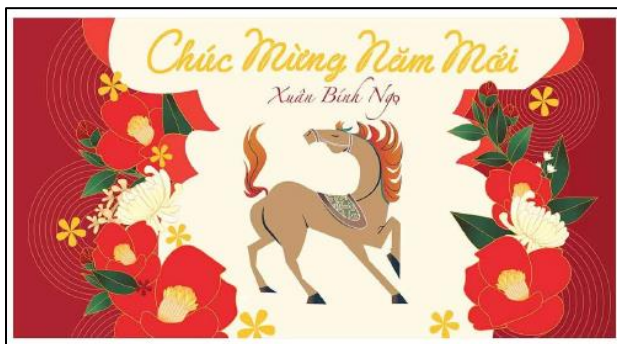
TUỆ NGÀ

MỪNG XUÂN

Họa

Mừng Xuân đi chợ Tết xem hoa
Đau ruột đứt gan nỗi nhớ nhà
Có phải non cao nhiều cách trở
Hay là biển rộng lắm cách xa
Cứ chờ mòn mỏi càng không tới
Vẫn đợi miệt mài chẳng thấy qua
Ngâm lại bài thơ năm tháng cũ
Đêm nao say khướt chén quan hà.

PHAN KHÂM

CHỢT THẤY XUÂN VỀ

Thấp thoáng ngoài sân cánh én bay
Nhành mai mუმ mím nụ non đầy
Hàng keo làm dáng khoe màu mới
Khóm cúc đưa tình ghẹo bướm say
Bánh mứt thơm tho chưng khắp chợ
Hồng lan sắc sỡ sắp cùng quây
Thầy Đồ thanh thoát hua tay vẩy
Cả một mùa xuân rõ nét bày!

THỦY LÂM SYNH

DAN DỨ TÌNH XUÂN

Họa

Làn gió đẹp trời ghẹo áo bay
Ngẩn ngơ rượi rót mãi chưa đầy
Lim dim con mắt nè chưa tỉnh
Mấp máy bờ môi ấy đã say
Tết hồi duyên đưa vào góc phố
Xuân ơi phần đầy tới bên quây
Biết bao nhiêu chuyện còn đan dứ
Có tội tình chi phải giải bày!

PHAN KHÂM

CHỢT NHỚ

Một chùm hoa gạo đỏ
Bát ngát một trời xanh
Chao ôi! thềm nổi nhớ
Thăm thẳm cõi quê mình.
Giêng hai còn rét ngọt
Tháng ba rét nằng Bân
Sen hồ biêng biếc lá
Cỏ dại đóa trinh ngần.
Sáo diều ngây ngất gió
Hạ đỏ giọng ve ngân
Nắng vàng thơm cuối ngõ
Khói biếc chiều phân vân.
Khóm trúc lay bờ giậu
Thấp thoáng mảnh trăng non
Sân nồng hương hoa bưởi
Lúng liếng tuổi xuân tròn.
Bao năm nường đất khách
Bạc đầu tư cố hương...

Hoàng Song Liêm

Bên ly rượu đỏ

Rót tràn ly rượu đỏ
Lại chào Xuân xứ người
Dạt dào dâng nỗi nhớ
Nào biết đến Xuân tươi?

Rót tràn ly rượu đỏ
Lại chào Tết tha hương
Bước chân người lữ thứ
Ai giục mà lên đường?

Uống cạn ly rượu đỏ
Nồng nàn nỗi nhớ Em
Từng mùa Đông xa xứ
Quê nhà yêu dấu thêm.

Xin một chút tình cờ
Gặp người xưa qua phố
Tay trong tay ngày cũ
Dù nhau vào đêm mơ...

Cõi nhớ bừng năm xưa
Giở từng trang kỷ niệm
Chập chờn em thoáng hiện
Tình chiêm bao, còn ngờ....

Hoàng Song Liêm

Công Viên

Ngày xuân rực rỡ nắng chan hòa
Ngắm cảnh công viên hướng “Tổ Ga”^{*}
Lối đến quanh co cây rợp bóng
Đường vào vắng lặng gió ru ca
Hiên ngang khóm trúc vườn trời thăm
Èo là chùm hoa nhuộm ánh tà
Dấu tích lưu danh cùng tuế nguyệt
Hồn thiêng lắng đọng tháng ngày qua.

Như Liên

^{*} Saratoga

Bài Họa 1:

Tháng tư nắng dịu gió giao hòa
Dạo bước lên thăm “Vườn Tổ-Ga”^{*}
Hồ biếc tung tăng đàn cá lội
Trúc vàng lảnh lót tiếng chim ca
Rêu xanh thăm lặng làn sương mỏng
Hoa tím đông đưa sợi nắng tà
Hỏi nhịp cầu cong này có nhớ
Rằng trăm năm ấy, mấy chân qua? ^{**}

Quang Hà

^{*} Vườn Hakone ở Saratoga

^{**} Vườn được thành lập từ năm 1915

Bài Họa 2:

Tháng tư ấm áp tiết hài hòa,
Cùng đến thăm vườn Nhật Tổ-Ga^{*}.
Lắng nọ líu lo chim giọng hát,
Nghe đâu róc rách suối hồ ca.
Điểm tô màu nước bơi đàn cá,
Chấm phá sắc xuân lộng áo tà.
Cảnh trí Phù Tang thơ mộng quá!
Cỏ cây thăm lặng đón người qua.

Githéa Hoàng Hy

^{*} Vườn Hakone, 21000 Big Basin Way,
Saratoga, California, lập năm 1915

Cho Đêm Xuân Ấy

(Để cảm ơn Em. NPL)

Đưa tặng Bậu bài thơ
Ngó nhau cứ thẩn thờ.
Yêu thương từ độ ấy;
Tình nghĩa đến bao giờ.
Mấy bận còn tha thiết;
Nhiều phen vẫn ngẩn ngơ.
Ánh trăng soi diệu vợi
Nào biết tỉnh hay mơ.

NGUYỄN PHÚ LONG

Tình Thơ

(Thân tặng Thi sĩ Hoa Vắn)

Gió đánh cành đa, Gió đập cành đa
Gió thì mặc gió... người ta
Ngả nghiêng vắn điệu thể mà rất vui.
Bạc đầu dăm sợi ngậm ngùi,
Computer cứ lui cui mịt mù.

Gió đánh cành xung, Gió đập cành xung
Gặp nhau tay bắt mặt mừng,
Rộn ràng nghiên bút lại cùng đầy vơi.
Đốc lòng ký thác đất trời,
Vắn vương vắn vẽ vời vuốt ve.

Gió đánh cành tre, Gió đập cành tre
Hoa Xuân mừng đón nắng hè,
Nhờn nhờ danh lợi ngựa xe thường tình.
Lào xào thầy kệ nhục vinh,
Thời gian còn đó bọn mình vậy thôi.

NGUYỄN PHÚ LONG

Tiếng Thầm Rơi... Tịch Lặng

Sớm ra Biển, thấy đàn chim bay lượn
Đàn Hải Âu sung sướng rồn mây trời
Con bỗng dừng, nhớ Mẹ! Mẹ ơi!

Lòng rưng rưng... thơ không thành Chữ!
Không có ngôn ngữ nào cho con diễn đủ!
Như cơn nước lũ, ào ạt dâng tràn...
Thương Nhớ mênh mang...

Phương nào Con Tìm Mẹ!
Thời gian lặng lẽ, bước lang thang!
Lòng hoang mang,
Con bơ vơ ngoài biển từ rạng sáng đến
hoàng hôn

Con Nhớ Mẹ,
Mẹ ơi! Rất nhớ Mẹ!
Con Gọi Mẹ, trong màn đêm im lìm...
Tình Cầu nào? Mẹ đang ở! Mẹ Ơi!
Hun hút những vì Sao đã xa vời...

Con Gọi Mẹ giữa muôn trùng hoang vắng!
Tiếng gọi nào theo sóng vút trời cao,

Trời mang mang!
Lòng mang mang... Sóng dâng trào,

Tiếng Con Gọi Mẹ, mẹ có nghe không Mẹ!
Ơi, Đất, Trời hoang vu... lặng lẽ!

Biển Âm Thầm... không Vọng Âm!
Hải Đảo mang mang... quạnh quẽ...

Tiếng Thầm Rơi... Tịch Lặng chiều rơi...

TUỆ NGÀ

TIẾNG THẦM RƠI TỊCH LẶNG (Thơ: Tuệ Nga; Nhạc: Vĩnh Điện) Ngọc Quy hát:

https://www.youtube.com/watch?v=I_yIu2EU2n4

Bình Yên

*Đời luôn mở cửa vào Không
bản khoản chi lắm cái vòng huyễn hư
Sinh Lão Bệnh Tử đã ừ
trăm năm kệ nó thiếu dư chẳng phiền
Gọi thân thương chúc bình yên
lòng mình sẽ ấm giữa miền nắng Xuân
gian nan Quá Khứ đã từng
lẽ nào Hiện Tại ngại ngừng Tương Lai
Đời vui cứ kể còn dài
giữa nhau thân ái thắm ngày đừng vơi
nhạc thơ, tình rượu tuyệt vời
nhâm nhi sáng khoái mở lời chào Xuân
Tim còn thoải mái nhịp rung
tình còn bao cuộc tương phùng hẹn mai
nhớ xưa đào rộ hiên ngoài
thương nay thấp thỏm quan hoài cổ nhân!*

Cao Nguyên

Chào Xuân Mới

*Đang trên đường quan ngoại
nghe én gọi Xuân về
thấy tuổi mình chợt mới
nở trên cành đào quê
Bèn theo người lữ khách
mang hồn chữ hồi hương
trên lộ trình nắng mới
thơ khai bút chào Xuân
Chào ba miền đất nước
mong sau trước mạch liền
chào trường sơn hải đảo
cầu vẹn toàn biên cương
Chào ruộng đồng quê Nội
mong lúa mới đầy sân
chào thôn làng quê Ngoại
cầu tình thắm xa gần
Chào cô bác anh em
mong bình yên khắp lối
chào bè bạn láng giềng
cầu một ngày vui hội
Cảm ơn tình xưa đợi
dẫn lối thơ về quê
đứng trước thềm năm mới
cầu mong tình sơn khê!*

Cao Nguyên

ĐỜI THƯỜNG

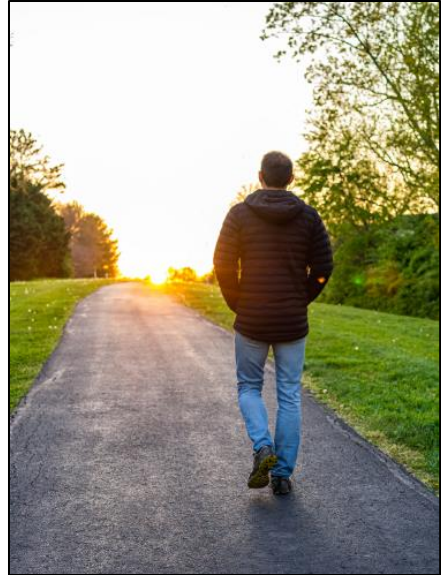
Sáng đi bộ nhìn trời cao chất ngất
Cùng cỏ cây ôm nắng ấm vào lòng
Nghe hơi thở nhịp nhàng cùng trái đất
Cũng quay tròn theo thế giới mênh mông.

Sáng đi bộ gặp người quen lối xóm
Cùng chào nhau nghe thân thiết vô cùng
Cuộc đời này cũng còn đôi tình cảm
Người với người hai đường thẳng song song.

Sáng đi bộ đường loanh quanh lối xóm
Cùng cỏ cây ngào ngạt chất hương nồng
Nghe chim hót lời thơ in mật ngọt
Cũng yêu đời nên nhớ núi thương sông.

Ngày với ngày loay hoay theo kiếp sống
Một đời thường như cây cỏ đơm bông
Qua tám chục tuổi chừng như mười tám
Nhìn thế gian qua lăng kính phiêu bồng.

Đăng Nguyên

Xuân về nhớ Mẹ

Mỗi năm hoa Mai nở
Lại nhớ về quê nhà
Có mẹ già trông ngóng
Đưa con ở phương xa

Bao năm rồi mẹ nhỉ
Mẹ vẫn đợi vẫn chờ
Vẫn mỗi mòn canh cánh
Thời khắc qua lại qua...

Mẹ ngày một héo hon
Mắt lõm lưng lom khom
Bước đi chân lão đảo
Gậy trúc lê lối mòn

Một lần về thăm mẹ
Lệ tròn lăn gò má
Mẹ khóc vì mừng vui...
Hay khóc vì hờn tủi...?

Rồi cảnh huống chia ly
Kẻ ở tiền người đi
Lòng già như đứt đoạn
Mẹ ơi! sầu dâng mi

Đại dương xa thăm thẳm
Mẹ thao thức đợi mong
Từng ngày theo từng tháng
Con, mẹ vẫn xa xăm

Mai vàng nay lại trở
Bóng dáng mẹ mờ xa
Niết Bàn miền Tịnh Độ...
Buông bỏ chốn ta bà

Nhớ mẹ Xuân năm cũ
Lòng quặn chiu xót xa
Hiếu từ chưa đền đáp
Mắt lệ ướt chan hòa.

Ỗ Nguyên

Maryland-Xuân Bính Thân-2015

THÊM MỘT TUỔI

Mỗi người thêm một tuổi
Chúng mình đều già hơn
Hôm qua nghe xuân gọi
Em quay lưng tủi hờn

Ô hay, xuân chung thủy
Với thời gian vô cùng
Mỗi năm thêm khổ lụy
Vì tình buồn mệnh mỏng

Nhưng xuân thì bất lão
Còn em đã ... già nua
Cây trường sinh gió bão
Chẻ ngọn sầu đông đưa

Anh cho em tất cả
Cuộc tình trẻ trung này

Vẫn đẹp như quá khứ
Và mộng đầy tương lai

Dù ngày mai cát bụi
Phủ ngập hồn thơ em
Mỗi người thêm nhiều tuổi
Tình yêu vẫn êm đêm ...

CAO MỸ NHÂN / 19-2-2026

AI ĐI TÌM MÙA XUÂN

Tháng giêng rồi cũng hết
Năm mới với một phần
Anh nhìn em tha thiết
Ai đi tìm mùa xuân

Em thấy gì mùa xuân
Mà đợi anh mãi thế
Chẳng lẽ chờ trăm năm
Khi cuộc tình dâu bể

Đừng sầu vương kẻ lẻ
Ta đã chán nhau chưa
Bước xuân đi rất khẽ
Sợ cuộc tình đông đưa

Vẫn mùa xuân ngày xưa
Trường đông đang mất mát
Nước mắt hay nguồn thơ
Thương tình anh bát ngát...

CAO MỸ NHÂN

GÓC KHUẤT TÌNH BUỒN

Trên đường tình thăm xa
Có một vài góc khuất
Che dấu hình ảnh ta
Đang mờ lu, biến mất

Em đi tìm bóng anh
Đã tan vào nước mắt
Từ thừa còn Xuân xanh
Buồn ơi, hồn chất ngất

Dừng chân chốn chênh vênh
Nơi xưa em thổn thức
Chuyến đò dọc lênh đênh
Đưa nhau về kỷ ức

Anh quên hết rồi sao
Cuộc tình sầu hiu hắt
Em xót xa niềm đau
Nhặt nhớ nhưng chiu chặt ...

CAO MỸ NHÂN

50 NĂM

*Anh về thấp sáng hoàng hôn
Khi non sông đã liệm hồn chiến chinh
Quân xưa còn đợi lính mình
Nhìn nhau thúc giục đăng trình phục hưng*

*Tiếng tù và vọng gió sương
Ngựa hồng tung vó nuốt đường chim bay
Bắc Nam ôm nỗi thù này
Đôi phương học thuyết phơi bày giang sơn*

*Nghe trong đêm nỗi tủi hờn
Tiếng côn trùng cũng van lơn tuyến đầu
Hồn thiêng tử sĩ muôn sau
Vương trên áo trận nát nhàu hóa sinh*

*Một dòng sông chảy điệu linh
Đôi bờ oan nghiệt tạ tình sử xanh
Ngàn năm chẳng thể yên lành
Vết thương tuyệt lộ, cam đành nỗi đau ...*

Hawthorne 30 - 12 - 2025

CAO MỸ NHÂN

HỒN TỬ SĨ – Thái Thanh hát

 <https://www.youtube.com/watch?v=RyoWAvCZNJ4>

Chớm Xuân

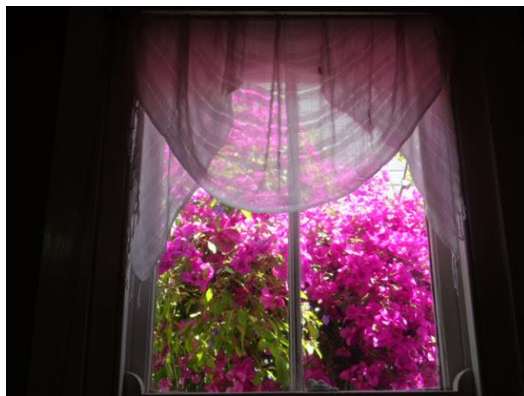

*Cùng trăng chờ đón nụ xinh
Thoảng hương dịu dịu
nguyên trinh ngọc ngà
Vườn xuân chờ bước người xa
Tương giao ý hợp Quỳnh hoa đỏ màu
Tượng trưng chung thủy bền lâu
Vì hoa chỉ nở lần đầu trong đêm
Như tình nguyên thủy êm êm
Dấu tàn vẫn trọn duyên bền trăm năm.*

Ảnh & Thơ: **Kim Oanh**

Vườn đêm 26.02.2024

Ăn Tình...

*Sau khung cửa bóng lặng im
Bên ngoài nắng sớm tìm gì trời đêm?
Hạnh phúc chờ đợi trước thềm
Sao không mở cửa
hoan nghênh đón chào?
Vườn xuân hoa lá xôn xao
Lắng nghe ong bướm rủ nhau tỏ tình!
Dường như tim chẳng làm thinh
Vạn vật quuyến rũ tượng hình biết yêu!
Bóng quay nhìn bóng buồn hiu
Cõi riêng khung cửa đèn khêu ẩn mình...*

Ảnh & Thơ: **Kim Oanh**

Riêng Góc Trời Xuân

*Riêng một góc trời mình ta thả nhớ
Theo gió bay về miền ngẩn ngơ sầu
Môi say nắng, nắng ấm trốn nơi đâu
Mưa rơi nhàu ... hắt hiu tàu lá úa*

*Đời như sương khói vòng tay một thửa
Dáng âm thầm trong bóng tối bữa vầy
Người vui bên ấy thương nhớ chốn này
Người yêu dấu! Riêng đây một góc đời*

*Riêng một góc trời gọi tên người mãi
Nắng Hạ về uể oải trên lối xưa
Rụng lá sầu Thu lạc bước trong mưa
Lòng buốt lạnh mùa Đông vừa chạm ngõ*

*Riêng một góc trời! Xuân ta vò vố
Quẩn quanh tìm một lối ngõ xuân xưa
Mùa về chưa sao mai vàng nhàu úa
Đêm giao thừa qua song cửa đều hiu*

Kim Oanh Xuân 2026

Từ Ngày...

*Từ ngày mắt chạm mắt cười
Là ngày lòng cảm lòng vui rộn ràng
Từ ngày môi thắm xuân sang
Là ngày tim vụn tim mang bóng hình
Từ ngày bóng mắt lung linh
Là ngày mắc cỡ ánh nhìn người ta
Từ ngày tình chẳng thốt ra
Là ngày càng nhớ thiết tha đêm về
Từ ngày trăng mộng hẹn thề
Là ngày say đắm đam mê suốt thời
Từ ngày thuyền tách xa khơi
Là ngày hồ mắt đầy vui lệ nhòa...*

Kim Oanh 18.6.2024

MÓN NỢ ĐÔI BÀN TAY

Donry Nguyễn

**- Gửi tặng tất cả những phụ nữ miền nam
đã nuôi chồng con sống được qua
một thời loạn sử điêu linh!**

•
Thời thiếu nữ bàn tay em ngà ngọc,
Đường vân hoa mềm mại, ngón thon mềm.
Thuở hẹn hò anh định ghé môi hôn
Mà không dám, vì sợ làm em giận.

•
Ngày đất nước thua buồn, thay số phận,
Anh vào tù biệt tận non xa.
Em ngậm ngùi vì lý lịch của cha
Chế độ không cho thi vào đại học.

•
Lìa sách vở, em về quê cuốc đất,
Tay chai phồng, áo bạc, vết phên nâu,
Những đêm khuya, leo lét ngọn đèn dầu,
Em vuốt mãi ngón tay trần nứt nẻ.

•
Anh mãn hạn, đôi ta thành chồng vợ,
Đám cưới nghèo, anh tự nhủ lòng anh.
Không bao giờ, để những ngón tay xinh,
Của em phải, nhọc nhằn như trước nữa.

•
Đời cay nghiệt không y theo lời hứa,
Anh bất phùng thời, em phải gieo neo.
Ngày ra đồng, đêm nấu rượu, nuôi heo,
Tay gầy guộc chăm một đàn con mọn.

•
Nhà dọn mãi, hết lên rừng, xuống biển,
Cũng không gì, ngoài tay trắng, tay đen.
Trong thế tình điên đảo cuộc bon chen,
Người cầm cúi kiếm ăn như loài vật.

Đau đớn quá, đôi lần, em bật khóc,
Không còn tin bất cứ đức tin nào.
Nhưng rồi nhìn đàn con đại xanh xao,
Em mạnh mẽ, lại lao vào cuộc sống.

•
Khi con cái chúng mình vừa đủ lớn,
Thì thân em, nhan sắc đã phai rồi.
Đôi tay mềm trắng trẻ tuổi đôi mươi,
Giờ queo quắt những vết sần chai sạn.

•
Nhìn tay em lòng anh buồn vô hạn,
Ôi nỗi buồn cắn nát trái tim anh.
Không thể nào kéo lại tuổi xuân xanh,
Anh mang nặng, nợ tình em muôn thuở.

•
Khá lâu rồi, không làm thơ tặng vợ
Bởi sống chung đôi lúc nghĩ không cần.
Em một đời hết dạ với chồng con,
Hy sinh cả không kể gì thân xác.

•
Nay hai đứa mái đầu sương điểm bạc
Lỡ một thời hoa mộng, biết tìm đâu.
Trăm năm nước chảy qua cầu

Nợ em xin được kiếp sau đáp đền. ❤️

LỜI HẸN ĐẦU XUÂN - Donry Nguyễn

Trong khu vườn của thiếu úy Trường Sơn,
Những người lính gặp nhau chiều mừng sáu Tết.
Nửa thế kỷ từ khi thôi trận mạc,
Tóc trên đầu đều trắng vệt thời gian.

Vỏ lon bia lăn lóc dưới gậm bàn,
Lòng chiến sĩ rưng rưng tràn thương nhớ.
Những người lính vốn coi thường gian khổ,
Lại cúi đầu khi đón tết tha phương.

Ai đã từng chiến đấu giữ quê hương,
Đều xứng đáng nhận huân chương cao quý.
Sao ta phải lê thân đời viễn xứ,
Gậm nỗi hờn theo ngày tháng trôi qua.

Nắng vàng hanh chiếu xuống mái hiên nhà,
Đền Trung Liệt mờ mờ hương khói quện.
Lòng kính ngưỡng anh linh năm vị tướng,
Suốt cuộc đời vì nước đã liều thân.

Bọn chúng mình thì cởi giáp buông gươm,
Người vượt thoát, người sa chân tù tội.
Niềm khổ nhục có còn chi để nói,
Tiếc không cùng được chết với non sông.

Vinh dự gì mà vỗ ngực xưng danh,
Câu thơ viết trái lòng lên giấy trắng.
Tình quê hương muôn đời luôn mang nặng,
Những gã lính già chôn chặt trái tim đau.

Ngày đầu năm ngồi chúc tết cho nhau,
Tặng người sống và nhớ người nằm xuống.
Con quốc biển không may thành thất trận,
Dấu đã từng chiến đấu rất hiên ngang.

Bạn bè ta còn kẹt lại quê hương,
Đang thức thòm mong ta về gặp lại.
Ngày sẽ tới xin yên lòng gặng đợi,
Ta trở về không lỗi hẹn với anh em.

Dấu Chân Trên Bãi Không Mờ

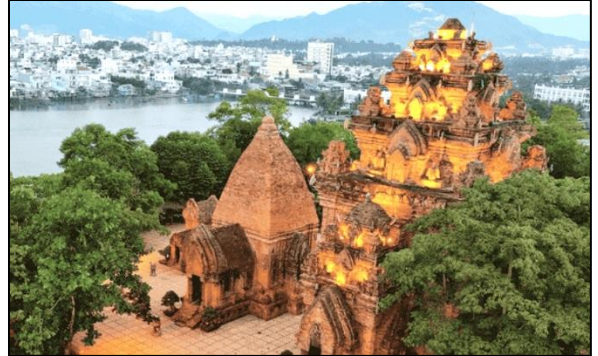
*Bãi cát trắng qua bao mùa nắng hạ
con đường quen ra biển lá vàng thu
sóng đầu bạc chiều se đông giá
hàng liễu xanh xuân rũ kiêu sa.*

*Ai về chốn cũ cho ta nhớ
thăm Hòn Chồng, bến Cá, Tháp Bà...
dừng chân lại bên này Cầu Bồng
ngoái lời chào xóm cũ Hà Ra...*

*Ngày qua nhanh mặt trời ngập sóng
cát trắng ngà khoanh một viền quanh
màu thân thuộc hai mùa mưa nắng
để xa rồi đọng mãi nhớ nhung!*

*Là nơi đó ghi thời nường nấu
khu vườn im gốc vú sữa xóm chài
những nụ cười niềm nở sớm mai
có hoa nở bên đời thêm hương sắc.*

*Dừng chân lại hết thời xuôi ngược...
Bóng thùỵ dương bãi mát chân tình
đón hừng đông trên biển biếc bình minh
là khởi điểm cuộc đời vươn đứng dậy.*

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt 1994

Mùa Xuân Và Hai Mẹ Con

Én gọi mời, Xuân chẳng muốn về
Kể từ Mẹ bỏ bến sông mê
Thênh thang lướt gió xa trần thế
Ngõ trước vườn sau vắng lặng ghê.

Ngõ trước vườn sau vắng lặng nhiều
Đất cao trời thấp, cỗi điều hiu
Con ngồi giữa chốn không ngày tháng
Thả gạo nuôi chim mỗi độ chiều.

Nhớ thuở Mẹ còn lai láng Xuân
Con chia cùng Mẹ miếng dưa gừng
Uớp hương, sắc nước vòm Ba Lạc
Ủ ánh trắng thề đêm thủy chung.

Xa xứ, Xuân về, hai mẹ con
Sáng đầu năm mở bánh vuông, tròn
Góp hoa Tứ Quý vơi quê cũ
Nhật ánh dương hồng vọng nước non.

Mẹ thay áo mới màu da lúa
Tóc rẽ ngôi hai, búi nửa vờn
Nửa Bắc nửa Nam, tròn một búi
Khảm khoang tình tự, ngọn ngành tươi.

Mẹ dạy con đường ngược nẻo xuôi
Ta, Người ngát ngưỡng mấy lần vui?
Ngọt thay trái đắng chưa làm mứt
Lỡ nếm, đành im, nén điệu cười.

Ngõ Trúc Mẹ về, con lẻ đôi
Dưa gừng đầy thố để dành phơi
Phong bao lá chắt chờ tri kỷ
Nét chữ còn nguyên chỉ thiếu Người.

Nường tay dẫn Mẹ qua dòng sông
Dáng dễ Mẹ hiền đẹp tựa bông
Đôi bờ phơ phất khăn xô trắng
Bạch lạp lung linh, bạc đóa hồng.

Mẹ ngủ bình yên chốn... từ quy
Cỏ Thi, hoài niệm bóng Xuân Thi
Dừa Tam Quan phủ ven thềm mới
Chim chóc vờn theo tiếng ngựa phi.

.....
**Mẹ nằm chẳng nói năng chi,
Con theo dấu Mẹ, chân đi rã rời.**

Nhất Phương

TIẾNG CUỐC

Mỗi lần tiếng cuốc vọng xa xa
Bỗng thấy trong tôi nỗi nhớ nhà
Chẳng biết quê Xuân vừa đã chín
Hay còn cái lạnh sắt se da

Tôi đã xa người xa cả quê
Xa mộ cha ông lạc nẻo về
Rất nhớ mỗi lần đi tảo mộ
Nhớ con đường dẫn đến chân đê

Tôi nhớ sông Ngang nước lững lờ
Mây trôi chậm chậm gọi hồn thơ
Bờ sa ôm ấp vùng lau lách
Như đội binh, chờ gió phất cờ

Vinh Phú làng tôi nghèo khó giấu
Sinh tồn - tứ tán khắp muôn nơi -
Giờ thì đông đúc người âm phủ
Khắp chốn về đây để nghỉ ngơi.

Đừng bảo nghĩ suy đầy yếm thế
Đất ở làng tôi tốt vô cùng
Chẳng có ao tù và nước đọng
Tiện nhất dùng vào, việc cất chôn

Dù khó cỡ nào tôi vẫn vẫn nhớ
Nơi đây kỷ niệm tuổi hoa niên
Nơi đã từng chôn nhau cắt rốn
Và cũng là nơi mồ mả tổ tiên

Cũng nơi ấy trong thời lửa đạn
Anh em nhà đành đoạn giết nhau
Nhưng kết thúc lắm người bỏ cuộc
Ngủ bên nhau gác chuyện đối đầu.

Thế rồi sau một cuộc đổi đời
Người thành liệt sĩ kẻ đơn côi
Không sao - ta đã vì tiếng quốc
Và đã cùng mang mảnh chiến bào.

Thủy Lâm Synh

Jan. 10, 2026

GIỮA XUÂN

Xuân! Em Xuân! Em Xuân đến đây rồi!
Tôi ngây-ngất đón chào Em, cảm-động.
Chao, bồ-ngỡ! --Ồ, lưng dài, vai rộng:
Tuổi tôi đây, vừa nguyên-vẹn hai mươi.
Bước chân non, tôi chấp-chững ra đời,
Thân lạc-lỡng trước ngã-ba đường thế:
Bâng-khuâng chọn, chưa tìm ra lối rẽ.

Nằm giữa lòng thế-kỷ thứ hai mươi,
Nghe nhân-gian rên-xiết giữa reo-cười;
Muôn tiếng gọi truyền lan theo cánh gió.
-- Thì ra tôi trót vay nhiều món nợ
Mà hôm nay phải đóng-góp cho Đời!

Mắt nhìn lui Mùa Đông cũ -- Đông ơi,
Em đã chết dưới trăm mồ lá úa!
Thời qua ấy: chao ôi là nhung-lụa!
Và thời nay: là gấm-vóc, chao ôi!

Tôi là trai, tôi tự hỏi lòng tôi:
Ôi, ta đã làm chi
Đời trai hai mươi tuổi?
-- Muôn xác lá ngập tràn muôn nẻo lối!

Đường mộng-mênh lấp-lánh ánh sao tươi,
Mùa xuân hồng phơi trái dưới chân tôi.
Bao thế-hệ bầm môi và trợn mắt
Đẩy, đẩy, đẩy bánh xe Đời vững-chắc
Nghiến lặn dài trên bước tiến thời-gian.
Mồ-hôi, nước mắt, máu, tim, gan;
Bao sức sống tuôn tràn cho cuộc sống.
Đời vĩ-đại, Đời sâu-xa, cao-rộng;
Mỗi sinh-linh là một nét tô-bôi.
Ánh vinh-quang vừa hé mở chân trời.

Mộng -- giấc mộng điên-cuồng say máu lửa,
Mộng thiên-thai ngàn xưa -- còn đâu nữa!
Đây trần-trưởng phô dưới Ánh Trời Mai
Một khối đồng-tâm, cả một Loài Người
Đang găng-gỗ, đang bền gan, vững chí
(Tay thô-tháp và linh-hồn bình-dị)
Góp công nhau, nương-tựa sức Muôn Người
Đắp-xây Xuân Hy-Vọng một ngày mai...

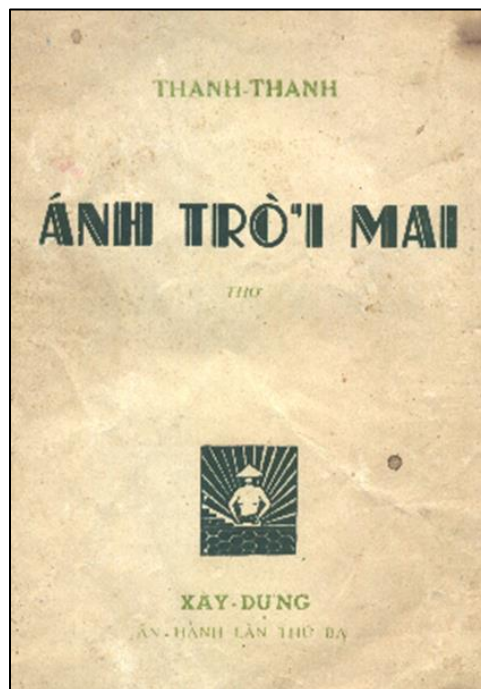
Nợ đã trót vay rồi, tôi góp trả.
-- Xuân! Tôi nghe như Em cười dòn-dã?
Lòng hân-hoan, tôi đắp đá, tô vôi...

THANH-THANH

ÁNH TRỜI MAI

THƠ THANH-THANH

ẤN-HÀNH LẦN THỨ BA NĂM 1954

LỆ-CHÂU

Đã mấy xuân rồi, hã bể dâu?
Những hình bóng cũ nay về đâu?
Có ai đốt lại lò hương ấy
Mà nhớ vô cùng, hồi Lệ-Châu!

Ta nhớ em như nhớ tháng ba * :
Ngày giờ có đó, nghĩ không ra!
Chính ta chẳng hiểu mơ hay tỉnh;
Ta ở đây mà nhớ chính ta!

Ta nhớ ta là một tiếng im,
Con thuyền không bến, máu không tim,
Không hoa cho một làn hương quện,
Không tổ nường nhờ một cánh chim!

Ta có đầu ta – một thánh-thư:
Biết đường, đầu ngai ngã ba, tư!
Lòng ta có lửa mà không bếp,
Nhu thiếu trùng-duơng cho hải-ngư!

Thiếu một thần-giao, một cảm-thông;
Đời không tri-kỷ, không tâm-đồng;
Bơ-vơ như trận kinh+nghe+chiến:
Biển cả tung-hoành một lão-ông!

Rồi bỗng đâu đây giữa gió khơi
Có em bỗng gọi, có ta "ơi!"
Thuyền như nhắm bến, chim tìm tổ,
Đêm muốn hùng đông, hận muốn vui ...

Em đến – gần mà như muôn trùng,
Không tên, không lấy cả hình-dung...
Nhưng em đã đến, bằng xương thịt,
Đã sưởi lòng ta ... ấm lạ-lùng!

Em có là tiên... hay là... ma
Thì em cũng đã có yêu ta!
Tình em là một nguồn thi-hung:
Bút rỉ mười năm... lại nở hoa!

Em đã theo ta mỗi bước chân,
Hòa trong hơi thở, nhập trong gân!
Có em là bạn... nên từ đó
Ta có niềm vui tự bản-thân...

Nhưng, bỗng tư bề nổi bão đêm:
Kình-ngư còn lại bộ xương lem!
Đất thành hoang đảo! dân thành rợ!
Ngư-phủ vào tù, lạc dấu em...

Nổi nước khôn khuây, lại nổi nhà,
Nổi mình khắc-khoải một mình ta!
Bao nhiêu kỷ-niệm vào tro bụi
Như những kê vàng, quá-khứ xa ...

Ôi! Những ngày xanh, những ước mơ
Tan như ảo-ảnh mộng trời mưa!
Thời-gian liệm lấp vào quên-lãng
Những mộng vàng son hóa mộng hờ!

Rồi có hôm nào như hôm nay:
Gió nào gợn sóng, lá nào bay ...
Cho ta gọi lại trong tâm-tưởng
Một thoáng ân-tình, thoáng rượu say ...

Trại Kho Đạn (Đà Nẵng), 1980-81

THANH-THANH

(*) 29/03/1975: Đà Nẵng (thủ-phủ Miền Trung)
thất-thủ.

MỪNG XUÂN

Chào đón mùa xuân đến muôn nhà.
Màu hoa vàng nụ Forsythia,
Liều khoe sắc thắm xanh ngan ngát,
Chen với đào mơ lấm tấm hoa.

Trời xanh không gợn một chút mây,
Nắng đưa diu dịu, gió hây hây.
Hồng nhung vừa nở đôi ba cánh,
Chim nhỏ bay về hót suốt ngày.

Em ngồi đan áo trong vườn rộng,
Bướm trắng nhớn nhoe, anh có hay?
Khăn ấm choàng quanh thân áo mỏng,
Bên nhau hạnh phúc biết bao ngày.

Em mong thế giới thoát chiến tranh.
Tự do, no ấm cho dân lành.
Trẻ thơ dất dứu bên tay mẹ,
Mừng xuân mơ ước cảnh thanh bình.

Nguyễn Mây Thu

MỘT MÙA XUÂN

Vàng thắm một cành mai
Hồng tươi mấy nụ đào
Nhè nhẹ màu nắng phai
Như một mùa xuân nào

Thênh thang trên đồi cỏ
Xanh non màu lá tươi
Cây đâm chồi chớm nở
Như đang yêu một người

Xôn xao từng cơn gió
Lòng thanh xuân bồi hồi
Trái tim ngây ngất thờ,
Một lần, là một đời.
Một lần là mãi mãi...
Ngày xanh đã qua rồi
Mùa xuân không về nữa
Ước mơ cũng vấy thôi.

Nguyễn Mây Thu

Khai Bút Đầu Năm

Nghé vang pháo nổ báo Giao thừa
Khói tỏa nhang đèn cuộn gió đưa
Nhớ mẹ Xuân về trao chẳng đủ
Thương quê Tết đến nói sao vừa
Cây mai trước cửa rơi chùm nụ
Bụi lá bên thềm hứng giọt mưa
Ký ức đều hiu tìm lối cũ
Bồi hồi cảm xúc chuyện ngày xưa.

Minh Thúy Thành Nội

Tháng 2/17/2026

Tết 2026 Du Xuân Chùa Phổ Từ

*Xuất hành hướng tốt lên Chùa
Hoa vòn nghiêng ngả thi đua nở chào
Nụ Mai khoe với Anh Đào
Cỏ cây xanh biếc dạt dào chốn thiêng*

*Thắp nhang điện Phật định thiền
Nguyện tu tập sống đời hiền thiện nhân
Tứ thân phụ mẫu nghĩa ân
Bàn vong nghi ngút hương dâng cấm đầy*

*Đầu năm đến chúc Tết Thầy
Quý sư cô cũng chào ngay nụ cười
Nàng Xuân dịu vợ xinh tươi
Hương Xuân nhẹ nhẹ trao người trần gian*

*Vui Xuân nhẹ bước thiên đàng
Quan Âm thiền lộ hoa vàng lối đi
Tĩnh tâm soi bóng từ bi
Chấp tay khấn nguyện thâm thì ước mong*

*Sống vui, sống chậm thông dong
Thân tâm an lạc đầy đong pháp mầu
Đèn soi biển tuệ thâm sâu
Con đường hóa giải biển sầu bao la.*

Minh Thúy Thành Nội

Tháng 2/18/2026

Xuân Nơi Cửa Thiền

Cứ ngỡ đây là chốn cõi tiên
Rừng Lan rực sắc cửa am thiền
Hương Sen thánh thiện trần gian ảo
Bóng Phật từ bi cảnh giới hiền
Mở ngõ bùng tâm hàng lá Trúc
Khai đường phát tuệ lối Hoa Liên
Đầu Xuân bước nhẹ khung trời Huế
Nắng đẹp Anh Đào thoảng rụng hiền.

Minh Thúy Thành Nội

Tết 2026 Du Xuân Quan Thế Âm Thiền Tự

Hồng trần một cõi viếng thăm
Xuân tràn tươi thắm đầu năm lễ Chùa
Rừng Lan tím, trắng, hồng đua
Đón hàng Phật tử Mai đũa ngã chao

Cành ươm những nụ Anh Đào
Trời xanh mây trắng lao xao gió vờn
Hương Xuân dịu vợi nắng mơn
Khung tranh Đại Nội nhớ hơn bao giờ

Thêm chùa Thiên Mụ xứ thơ
Trường Tiền hoa Phượng gọi mơ ngày về
Sông Hương nước biếc hẹn thề
Chớp hình thỏa mãn cơn mê quê nhà

Cúng dường văn nghệ nửa nha
Có em Kendrick giọng ca tuyệt vời
Sáu bài tiếng Việt rành lời
Nhóm Đồng Thảo hát tặng đời thiện tâm

Vui Xuân Thiền Tự Quan Âm
Trần nghiên khỏa bút trầm ngâm cội nguồn.

Minh Thúy Thành Nội

Xuân Chạm Giữa Đông Tàn

Ngoài trời tuyết vẫn còn vương
Thủy tiên đã nở ven sườn đồi xa
Nắng hong một dải sơn hà
Nghe xuân chạm khẽ như là khói sương

Thông xanh sừng sững bên đường
Núi cao đội nắng thơm hương đất trời
Suối reo khe khẽ gọi mời
Bước chân trắng hội rạng ngời tinh khôi

Thủy tiên vàng cả sườn đồi
Như gom ánh nắng làm vui đông tàn
Nơi này đứng giữa mênh mang
Nghe tim bắt nhịp theo ngàn gió bay

Hoa vàng thấp sáng ban ngày
Suối tan băng giá những ngày xa xăm
Đồi cao tuyết trắng âm thầm
Giữ bao kỷ niệm tháng năm qua rồi

Mây trôi lơ lửng ngang trời
Trắng xanh một dải trùng khơi ngút ngàn
Hương xuân theo gió đông tàn
Thoảng qua lối cũ hoa vàng vẫy quanh...

Tháng Ba ngọn lá non xanh
Nghiêng theo nắng mới mong manh đầu mùa
Chim về riu rít ban trưa
Gọi bao ước hẹn còn chưa nhạt màu.

Y Thy

CƠN BÃO TUYẾT ĐẦU NĂM 2026

Sáng thức dậy, đêm qua không còn nhớ
Ngoại ô này bị xóa trắng âm thầm
Tuyết rơi xuống không cần ai cho phép
Như đời người đếm chậm tháng cùng năm

Đường trước sau không còn dấu vết
Bánh xe qua đã phủ lấp giữa trời
Lịch sử riêng mỗi người như bị xóa
Trong học đường hay sử sách xa xôi!

Gió thổi đến không mang mùi biển mặn
Không tiếng rao, không giọng nói quê nhà
Chỉ có lạnh, một thứ lạnh vô cảm
Không thuộc về ký ức của riêng ta

Âm năm độ kéo dài trên da thịt
Len vào người dù áo ấm quấn quanh
Ta chợt thấy mình già thêm chút nữa
Giữa mùa đông, trong cơn nắng mong manh

Cuối tuần đến, thời gian như mọi gởi
Chậm đến mức nghe được tuổi rơi ra
Thành phố cũ co mình trong chăn tuyết
Học chịu đựng như thói quen người già

Những căn nhà xếp hàng trông giống hệt
Như lưu dân đứng đợi được gọi tên
Không ai biết ai từ đâu đến trước
Chỉ biết chung một nỗi lạnh thân quen

Trong garage, góc đời không ai thấy
Thanh long kia cóng lạnh giữa mùa đông
Sương sâm rữ, bụi sả, cây chanh nhỏ
Những chứng từ của một xứ nắng trong

Chúng không hiểu tuyết là gì đâu nhỉ
Như ta không hiểu vì cớ, vì đâu
Phải sống bằng một ngôn ngữ nào khác
Để đi qua giữa xứ sở nhiệm mầu

Tuyết trắng sạch đến mức làm ta sợ
Trong xã hội chưa chạm đến đau thương?
Chưa chiến tranh, chưa đói nghèo, vượt biển
Chưa trải qua những đau khổ lệ thường

Bão tuyết đến chẳng cần lời giải thích
Như đời người từng đến chẳng hẹn chi
Ta đã quen bao lần thân gãy khúc
Vẫn học cách cứ đứng thẳng mà đi

Tuyết cứ rơi như dòng đời rất chậm
Không vỗ về, cũng chẳng dập tắt ai
Chỉ thử thách xem còn bao hơi ấm
Trong một thân đã sống quá lâu dài

Tin rằng dưới lớp băng dày vô tận
Vẫn còn mạch đất lặng lẽ chảy hoài
Như ký ức chưa từng xin nhập tịch
Chỉ âm thầm giữ gốc giữa tương lai

Chờ mùa xuân, có thể không hẹn trước
Nếu xuân về, chắc cũng rất chậm thôi
Nhưng khi đến, ta còn đây đứng đợi
Hơi ấm về, mùa tuyết cũng qua rồi

Y Thy

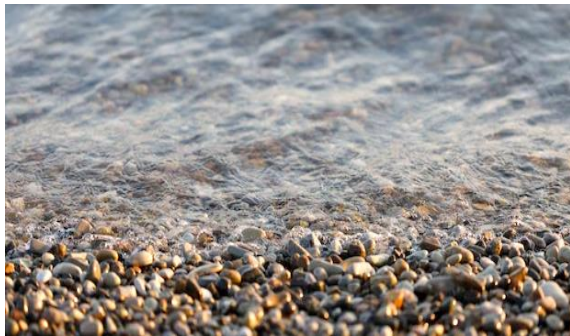
RIC. 012526

LỜI TỰ TÌNH CỦA BIỂN CẢ

*BIỂN CẢ thì thảo VIÊN SỎI ơi!
Chiều nay mưa có lạnh bên đời?
Anh gom lá úa... âm thầm gọi
Gió thả sương mềm... lác đác rơi
Mượn sóng dạt dào ru giấc ngủ
Nhờ mây âu yếm dệt tơ trời
Bồng bênh tóc xỏa bờ vai đợi
Cho thấm hương nồng... môi ướt môi!*

*Cho thấm hương nồng... môi ướt môi!
Anh cùng VIÊN SỎI được rong chơi
Nhân gian bốn hướng còn cô độc
Dương thế đôi mình chẳng lẻ loi
Vàng đá chưa trao... tình đã nặng
Châu Trần chưa ngộ... dạ nào vui
Dù cho cuộc sống đầy hư ảo
Cũng muốn theo em trọn kiếp người*

*Cũng muốn theo em trọn kiếp người
Lăn cùng VIÊN SỎI đến ngàn nơi
Chập chùng sóng trắng khơi đầu gió
Phơi phới mây xa phủ cuối đời
Khanh tướng-Công hầu: ôi chiếc lá
Vần thơ-Chén rượu: ấy men đời
Nhưng mà... có tiếng ai thầm gọi
“Đã mượn màng rồi... BIỂN CẢ ơi!!!”*

Thy Lệ Trang

Quê Hương Vẫn Đợi

Tạ Quang Tuấn

Quê tôi xa lắm bạn ơi
Đồng xanh bát ngát đất trời bao la
Bắc – Trung – Nam, chung một nhà
Hình cong chữ “S” câu ca yên bình.

Quê tôi một sớm bình minh
Chim muôn cất tiếng ru tình núi sông
Nắng lên trải khắp cánh đồng
Và xuồng ba lá trên sông lững lờ

Vụng về tôi viết vần thơ
Viết tình tôi đó, bên bờ quê hương
Viết cho nỗi nhớ dậm trường
Viết cho vui hết vắn vường trong lòng

Nơi này đất khách chờ mong
Mong về quê cũ, bên dòng sông xưa
Thương yêu biết mấy cho vừa
Quê hương vẫn đợi người xưa quay về.

26 tháng 2 năm 2026

NHỚ VỀ BỒNG SƠN BÌNH ĐỊNH

Bồng dung lại nhớ Bồng Sơn
Cơm sườn cơm tấm thật ngon vô cùng
Nhớ thời lửa khói mịt mù
Tôi mang áo lính tấm lòng quê hương.

Xa rồi nhưng vẫn mến thương
Bồng Sơn Bình Định phố phường đông vui
Nước non cũng núi cũng đồi
Nhớ thời binh lửa nặng nề vai mang.

Tôi yêu những rặng dừa làng
Đôi bờ sông nước hàng hàng trăm năm
Giờ xa xôi thật xa xăm
Nhớ về Bình Định vui thăm nước non.

Bồng Sơn ơi hỡi Bồng Sơn
Lời thơ câu chữ nước non đẹp tình
Tôi yêu những rặng dừa xanh
Trong tình Quê Mẹ lung linh tuổi vàng.

Hoa Văn (Feb. 18, 2026)

BÀI THƠ THÁNG BA

Viết bài thơ năm chữ
Vai đời lại nặng thêm
Chưa thấy tờ lịch cuối
Đường đời còn dấu in.

Đón ngày sinh nhật mới
Tháng Ba cũng tới gần
Đường chiều còn ngắn quá
Nhưng vẫn đẹp tình thân.

Ngày về còn ước vọng
Câu thơ đời vẫn xanh
Trong tuổi vàng tuổi mới
Cho tròn kiếp phù sinh.

Tháng Ba ngày Sinh nhật
Có vui hay có buồn
Tình nào xa vời vợi
Lòng tôi vẫn tròn vuông.

Tháng Ba đang về tới
Chiều như đã vơi dần
Nhưng cũng chưa nhiều lắm
Nắng đời nắng phù vân.

Vẫn còn manh áo cũ
Thuở mới biết làm thơ
Tôi nâng niu triu mến
Dù thời không còn mùa.

Tháng Ba như còn hội
Vẫn còn những tiếng vui
Chút tình nào còn đợi
Cho thêm đôi nụ cười.

Tuổi đời vẫn còn tuổi
Nắng đời đã nghiêng rơi
Đời còn bao nhiêu buổi
Thêm sinh nhật áo đời.

Chưa thêm tờ lịch cuối
Lá vàng lại vàng hơn
Tuổi đời chồng chất vợi
Tôi yêu những cái còn.

Hoa Văn (Feb. 21, 2026)

Bạn Điều Hành COTHOM FOUNDATION chân thành cảm ơn các thi hữu đã hưởng ứng đóng góp thơ mỗi 2 tháng cho Tập thơ Văn học Cỏ Thơm online được đa dạng, nhiều sắc màu, nhất là thể hiện tinh thần tự do sáng tác của người Việt hải ngoại.

Mời quý vị thưởng thức: **“TỪ ĐỘ ÁNH TRĂNG TAN”**

Nhạc: **Anh Bằng**; Lời: thơ **Đặng Hiền**

Tiếng hát: **Tâm Hào** (Maryland, USA)

 <https://www.youtube.com/watch?v=JVg3FxA4dk>

*(...Tôi trở về Half Moon Bay,
đếm từng cơn sóng biển,
đếm từng nỗi ưu phiền
Lòng buồn như sương mù,
từ độ ánh trăng tan ...)*